

Poznámky k prologu a vstupu první knihy **Temné noci**

Prolog

o tom, jak by se ideálně kniha měla odvíjet: po básni má následovat komentář jednotlivých slok, s tím, že je výslovně uvedeno, že:

1+2 sloka = co způsobuje duchovní očist'ování lidských smyslů a ducha

3-8 sloka = jak působí osvícení ducha (*iluminación espiritual*) a sjednocení s Bohem v lásce (*unión de amor con Dios*)

následuje báseň nazvaná *Canciones del alma* (zpěvy duše)

Janovi od Kříže záleží na tom, abychom si všimli, že půjde o návrat ke zkušenosti, kterou si už prošel až k cíli („duše je říká již ve stavu dokonalosti“, *estando ya en la perfección*), jímž je **sjednocení s Bohem v lásce**. Tedy poté, co jsme si prošli „úzkostnými strastmi a tíšněmi“.

Vedle symbolu noci se v prologu objevuje **motiv cesty**:

- která je úzká a málokdo na ni nastoupí
- přitom je „štěstí“ a „dobrodružství“, moci po ní jít
- kráčí se jí směrem k „dokonalosti lásky“
- vychází z ní mnoho dobrého

První kniha – Objasnění

o čem bude řeč: o způsobu, jak člověk vychází ze zaujetí sebou a upoutání na věci, důsledkem je odstup od ega („zemřela věcem i sobě“) a autentický život („konečně došla k životu“)

Jak se vychází na cestu a ze spoutanosti? Díky *fuereza y calor*, kterou nabýváme od Boha (Jan tu užívá motiv Snoubence, Ženicha) „v temné kontemplaci“ (*contemplación oscura*).

Noc je velikou pomocí, protože jde o stádium, v němž jsou oslabeny ataky ze strany sil, které klasicky členíme a popisujeme jako „svět, ďábel, tělo“